

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Primu[m] est mysteriu[m] declara[n]de veritat[is]

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

De trinitate increata Fo. LXV.

Hec Augustinus.

Sermo p festo scilicet Trinitatis

Res vnum

Q sunt. j. Joā. vi. Scilicet Trinitatis festū p̄cipue p̄pter factū credit institutū. **P**rimo p̄pter fidei n̄re confirmatiōez; v̄r. s. fideles p̄ celebratiōez annū h̄ solēnitatē p̄p̄tē atq; p̄fectē p̄firment in fide vni? z simplicē diuinitatis et trinitatē p̄sonaz. **U**n̄ sc̄ta eccl̄ia in fide loquēs volētēz singlōs filios suos i hac trinitatē fide fieri ap̄tē atq; ap̄tē roboratos carat i iroitu misse ho die rne **B**ndicta sit sc̄ta trinitas atq; indiuisa vnitās cōfitebimur ei qz fecit nobiscū misericordiam suam. **E**t itēz. **B**ndicam̄ patrē z filios cū sc̄to sp̄i. **S**c̄do p̄pter diuini b̄n̄ficiū recognitiōē: v̄r vicē celebrādo h̄ festū z cōtēplādo v̄tūq; mysteriū diuine trinitatis inducamur ad recognoscendū diuinū b̄n̄ficiūz in hoc q; aiā n̄ram fecit ad imaginē trinitatis: et p̄ hoc ad gratiaz actiōez puocemur vt tenemur et obligamur. **B**ern. **L**ogita q̄lem te fecit d̄s. nempe s̄m corp̄us egregiā creaturā: sed s̄m aiām magis v̄t pote imagine creatoris insignē. **H**ec ille. **T**ertio p̄pter eterne b̄ritudinis q̄ndaz p̄batione leu inchoationē. **P**er celebratiōē em̄ hui? festi inducimur ad p̄templandū gl̄iam diuine maiestatz in v̄nitate essentīe z trinitate p̄sonaz in q̄ntum possum? in lumine fidei. **I**n illis q̄ppe solēnitatib; dei h̄m? p̄tēplari diuinā maiestatem in op̄e suis q̄ p̄pter n̄raz salutē fecit: vt pote in ope incarnationis: natiuitatis: resur̄rectionis: ascensionis: z missiōis sp̄s̄s̄s̄: sed in hac solēnitate h̄m? p̄tēplari diuinā maiestatem in sapa in v̄nitate essentīe z trinitate p̄sonaz. **H**ui? autē r̄te maiestatis p̄tēplatio in lumine gl̄ie est b̄ritudo z vita eterna. **I**uxta illd̄ p̄bū saluatoris. **J**o. xvij. **H**ec est vi. eter. vt cog. te solū v̄z deū et quē mi. ic. ch̄m. **U**n̄ z. j. **J**o. vi. **O**r. **T**res s̄nt q̄ testioniū dāt in celo: p̄z. verbū: z sp̄s̄s̄s̄: et h̄i tres v̄nū s̄nt. **D**āt q̄ppe testiōniū in celo sp̄s̄s̄s̄: de mysterio ip̄o trinitatis p̄sonaz z p̄cessionum z v̄nitate diuine essentīe: z h̄ faciū te clare manifestā.

do p̄ aptā v̄s̄tōz ip̄is b̄ris. **I**git̄ iuxta trinitatis mysteriū qd̄ exp̄sse sanis r̄ḡis i p̄bis passūptis p̄ n̄ra p̄solatiōe sit z edificatiōe sp̄iali triplicē p̄siderabim? trinitatē: **P**rima est trinitas increata. **H**ec est trinitas p̄sonaz in diuina maiestate q̄ est in cōprehensibilis trinitas fidelē adorāda. **S**c̄da est trinitas creata. **H**ec est trinitas potētiāz in aie v̄nitate q̄ est admirabilis z diuine v̄nitate p̄faciter p̄formāda. **T**ertia est trinitas approjata. **H**ec est trinitas attributoz in vera idētitate q̄ est inexplīcabilis trinitas sincerē p̄tēplāda. **P**rima igit̄ est trinitas increata q̄ est trinitas diuinaz p̄sonaz quam certissima fide credere z purissimo corde debem? adorare: de q̄ ad p̄sens habem? tria mysteria p̄siderare. **P**rimū est mysteriū declarāde veritatē: **S**c̄dm̄ est approbāde necessitatē: **T**ertiū est euitāde curiositatē. **P**rimū est mysteriū declarāde veritatē. **U**bi notandū q; h̄ in his q̄ sunt fidei nō sunt q̄rende aut adducēde declaratiōes siue rōes vt p̄ eas iducamur ad credendū. **P**nt̄ t̄n̄ adduci p̄ solatiōe credētiū. **U**n̄ d̄t̄ br̄s̄ **T**ho. ij. q. ij. art. x. q̄ rō inducta ad ea q̄ sunt fidei p̄t̄ d̄u p̄licif se h̄re ad volūtātē credēti. **U**no mō sicut p̄cedēs: puta cū q̄s aut nō h̄er volūtātē: aut nō h̄er p̄mptā volūtātē ad credendū nisi rō h̄uana induceret: z sic rō inducta diminiuit meritiū fidei: qz sic hō minus volūtariē assentit his q̄ sunt fidei: et nō solū p̄pter autoritatē diuinā. **A**lio mō p̄t̄ rō h̄uana se h̄re ad volūtātē credēti p̄sequer. **C**ū em̄ hō h̄z p̄mptā volūtātē ad credendū: dilige v̄ritatē creditā: z sic eā excogitat siq; rōnes declaratiōis inuenire p̄t̄. **E**t q̄ntū ad h̄ talis declaratiō n̄ diminiuit meritiū fidei: sed est signū maioris meriti: hoc em̄ oñdit p̄mptitudinē volūtatis ad assentiēdū his q̄ s̄nt fidei. **A**ct? q̄ppe meritiū? esse p̄t̄ nō solū q̄ ad v̄sum q̄ est p̄sideratiō actual? p̄ritatē creditē quē admodū z actus sc̄ie q̄ ad p̄sideratiōz rei scite meritiū? esse p̄t̄: sed etiā est act? fidei meritiū? q̄ ad assensūz: qz assensus ille volūtari? ē: qz ad h̄ nō adducit rō de mōstratiua: sed immo sicutudo aliq̄ aut rō

Ber. pro festo Trinita.

declaratiua om̄is nō esse impossibile qđ
fide pponit. Hec ex Thoma. Possumus
itaq; p nra fidei p̄solatiōe tripliciter decla-
rare veritatē trinitatis diuinaz psonaz: v3
auctoritate: silitudine: r rōe. **Primo** au-
toritate. **Nā** Gen. j. dī. Faciam⁹ hoīem
ad imaginē r silitudinē nrām. qđ est p̄bz
p̄ris r filij r spūsc̄ri. **Qđ** ḡ dī. Faciam⁹:
indicat p̄silitatē psonaz. **Qđ** ḡ dicit: ad
imaginē et silitudinē: idēcat p̄nitatē sube.
Itē Ps̄. B̄ndicat nos de⁹ deus nr̄: b̄ndi-
cat nos de⁹: r metuāt eū. In hoc qđ dicit
ter de⁹: on̄dit trinitas psonaz. **Et** p hoc
qđ in singlarī dī. eū: on̄dit vnitas sube. **Itē**
Isa. vj. Seraphim vidit **Isaías** clamā-
tia alter ad alter **Serūs** serūs serūs dñs
de⁹ sabaorb: plena est ois terra glia eius
Et Apoc. iij. Quattuor aialia requie nō
habebāt die ac nocte dicētia **Serūs** serūs
serūs dñs de⁹: ois qđ erat: r qđ est: r qđ vētu-
rus est. **Et nota** qđ p illa aialia moraliter
intelligere dēm⁹ p̄dicōes p̄tuosaz qđ req̄-
rūt ad h̄ vt aliqđ dign⁹ sit laudare deū
et p̄teplari diuine trinitatis mysteriū. **Per**
p̄mū aial qđ erat sile leonē intelligit p̄tā-
tia r magnanimitas in aduersis p̄ferēdis
Per scđm aial qđ erat sile vitulo: intelli-
gitur carnis mortificatio p quā ipa imo-
latur deo. **Vitū** ei aial erat imolariciū
Itē vitū est aial subiugale. **Idō** dat in-
telligere subisigatiōe siue mortificatiōe
carnis. **Per** tertū aial qđ hēbat faciem
q̄m hoīs intelligit hūilitas r māfuetudo.
Ad hūilitatē em r māfuetudinē habēdaz
deberet hoī sufficere cognoscere et cogita-
re qm̄ hō est. **de humo.** **Ps̄.** Sciāt getes
qm̄ hoies sunt. **Per** q̄rtum aial sile aqle
volātū intelligit p̄teplatiua mētis eleua-
tio. **Hi** igit qđ p̄dicatas h̄m̄ p̄dicōes digni
sunt p̄teplari diuine trinitatis mysteriū: et
deū laudare cū b̄ris: nō autē qđ p̄dicōes ha-
bēt oppositas. **Itē** mysteriū trinitatis: exp̄s-
se t̄ḡit **Jo. xv.** vbi dī dñs: **Lū** venerit pa-
tracletus quē ego mittā vob a p̄re sp̄m ve-
ritatis qđ a p̄re p̄cedit: ille testionū q̄hibe-
bit de me. **Itē. j.** **Jo. vi.** Tres sūt qđ testio-
nū dāt in celo r̄. **Sup** hec at oia p̄cipua
est auctoritas fidei et ecclie p̄ponētis nob
hoc ineffabile trinitatis mysteriū firmissi-
ma fide inuolabilt credendū: **Qđ** aut hec
sūt p̄cipua auctoritas p̄z p̄ **Aug⁹**, dicētē:

qđ euāgelio nō crederet nisi ecclia approba-
ret. **Secdo** declarāda est diuine trinita-
tis p̄itas p silitudinē: lz ac nō inueniat p̄-
fecta silitudo trinitatis in creatur: inuenit
tū in eis aliq̄lis silitudo representatiua v̄ca
qđ tāci mysterij. **Un̄** fm̄ **Aug⁹**. in sole rā
p̄siderant. s. qđ est: qđ lucet: qđ calet. s. suba
solis: radi: r calor. **Radi⁹** de sole nascit:
sic fili⁹ de p̄re. **Calor** ab vtroq; p̄cedit: sic
spūsc̄tus a p̄re et filio. et tū oia p̄dicata v̄s
ci p̄nt vnus sol: sic tres p̄sone sunt vn⁹ d̄s
Posset etiā adduci conformis silitudo de
carbone ignito. In oib; tū h̄mōi silitudinē
mb; r exēplis multo pl⁹ est dissilitudinē
ad diuinā trinitatē qđ silitudinē. **Itē** i cre-
atura rōnali inuenit silitudo trinitatis p
modū imaginis: r in oib; creaturis ḡnālē
inuenit representatio trinitatis p modū v̄-
stigi. **Un̄** dī **Aug. vj.** de trini. qđ vestigiū
trinitatis in oib; creaturis apparēt. **Sicut**
ei d̄p̄oc̄tor: iudith. j. sen. di. ij. **Imago** dif-
fert a vestigio: qđ imago est representatiua
toti: vestigiū p̄o partis. **Un̄** illō d̄relli-
ctū ex pede impresso puluēri nō est imago
pedis: sed vestigiū toti. **Pro** qđ sc̄ēduz qđ
cū p̄ceptus vnus p̄sone in intellectu nō
sit partialis respectu toti: trinitas: illa crea-
tura qđ ducit nos in cognitiōes toti: trini-
tis representat trinitatē p modū imaginis
q̄ntū ad istū totale cōceptū quē intellect⁹
nō pōt h̄ze de ea. rep̄nabit ḡ distinctiōes
trii psonarum et vnitatez essentie r ordi-
nē originis: qđ illa distinctiō realis in diui-
nis est p origine: et vltim⁹ oportet qđ etiā
habeat imitatio: vel ordine essentialē ad
ipam trinitatē quā rep̄ntat. **Imago** ḡ trini-
tatis in nob p̄sistit in trib; p̄fectiōibus
anie: qđ sunt memoria: intelligentia: r volū-
tas: vel in ipa ania inq̄ntū habz ipas. **Alia**
em̄ inq̄ntum habz actū p̄mū totale respe-
ctu intellectōis. s. aliqđ aie r obiectū sibi p̄-
sens in rōne act⁹ intelligibil⁹ dī: mēoria. r
hec dicit memoria sc̄da includēdo tā intel-
lectū qđ illō qđ obiectū est sibi p̄ns. **Ip̄sa** at
eadē aia inq̄ntū recipit noticiā gēita: dī: intel-
gentia. volūtas autē dī: p̄fecta inq̄ntuz est
sub actu p̄fecto volēdi. **Accipio** ḡ ista tria
ex parte anie vt sunt sub trib; actib; suis.
In istis inq̄ trib; est p̄substāntialitas rōe
illaz triū realitatū que sunt ex parte anie
sed est distinctiō r origo rōne illaz actual.

De trinitate increata Fo. LXVI

Veritas recepta in anima secundum formas realitates: et sic patet quod in anima deus esse imago trinitatis. In omnibus autem creaturis est similitudo vestigijs. Sicut enim trinitas est quasi quodammodo totum numerale saltem in conceptu intellectus nostri: et persona est ibi quasi pars huiusmodi: ita etiam appropriatum persone in quantum appropriatum est illi: et quasi pars eiusdem: quia accipitur pro illo cui appropriatur: et non tamen hoc sed et appropriabile: et ideo nodum acceptum ut appropriatum est ibi quasi pars trinitatis: quia ratio ut est et ut accipitur complete saluat in una persona: et per consequens ratio eius non ponit trinitatem: sed ponit communitatem persone alie in qua sit. Et igitur creatura non repñtat personam ut persona est quod est in intellectu nostro quasi pars trinitatis: nec appropriatum ut appropriatum. Non enim cognoscitur ut appropriatum nisi cognoscatur illud cui appropriatur: repñtat tamen appropriabile in quo saluat quasi totum partis modo predicto respectu trinitatis. Et sic patet assignari multa in creaturis que in divinis repñtant multa appropriabilia: puta unum verum bonum. Unum in creatura repñtat unitatem appropriatam patri: verum veritatem appropriatam filio: bonum bonitatem appropriatam spiritui sancto. Hec supradicta ex se, ubi sunt in diversis tamen personis. Patet itaque quod in creaturis rationalibus est imago trinitatis. In omnibus autem creaturis vestigijs. Quia enim in creatura rationali est expressio: et maior similitudo divine trinitatis: ideo ibi esse imago. In alijs autem tantummodo vestigijs. De imagine autem amplius dicemus deo dante in secundo mysterio huiusmodi sermonis. De vestigio autem dicit Augustinus de trinitate quod vestigijs trinitatis inveniuntur in unaquaque creatura secundum quod unum aliquid est et secundum quod alijs specie format: et secundum quod quodam ordine tenet. Unitas enim repñtat summam unitatem primi principij. Spiritus repñtat pulchritudinem summam. Et ordo in creatura repñtat operationem perfectissimam in deo: sicut exponit secundo ubi dicitur. Vel sicut dicitur libro primo de generatione animalium. Quilibet creatura in quantum est et subsistit repñtat principium et causam: et sic repñtat personam patris que est principium non de principio. secundum autem quod habet quodammodo formam de terminantem ad seipsum: repñtat verbum per quod est forma artificij est ex conceptu artificis secundum autem quod habet ordinem ad aliquid: repñtat spiritum sanctum in quantum est amor: quia ordo esse

et ad aliquid alterum est et voluntate causatur. Hec ibi. Vel sic dicam esse rei productum vel etiam ipsa rei suba repñtat potentiam appropriatam patri: spiritus eius sapiam appropriatam filio: ordo eius vel utilitas bonitate appropriatam spiritui sancto. Et iuxta hoc dicit Bernardus in quodam sermone. Tria in magno huiusmodi modo sunt: ad quid sit constituitur. Et in esse quod rerum inextimabilis potentia commendatur quod tam multa: tam magna: tam multipliciter: tam magnifice sunt creata. In ipso autem modo sapientia singularis elucet: quod hec quidem sursum: hec pro deorsum: hec in medio ordinatissime mensurata. Si pro ad quod factus sit mundus mediteris occurrit tamen utilis benignitas: tam benigna utilitas que etiam ingratis simos quosque multitudinem et magnitudine beneficiorum posse obviare. Potentissime scilicet dem ex nihilo omnia: sapientissime pulcherrime benignissime utilia sunt creata. Hec ille. In consideratione itaque istorum possumus in creaturis dei repere vestigijs divine trinitatis. Sed hoc multum notandum quod subdit sequeatur beatus Bernardus in eodem sermone. Fuisse novum ab initio et adhuc multos videmus esse in filiis hominum qui in bonis inferioribus sensibilis mundi huiusmodi sensualitate depressi totos se dederunt his que facta sunt quoniam modo vel ad quod facta sunt negligentes. Quid istos nisi carnales dicamus? Paucissimos esse tam arbitror. Legimus tamen nonnullos quosque fuisse quibus summi studium fuit atque unica sollicitudo modum inuestigare factorum: adeo ut plerique non modo utilitatem rerum perquirere dissimularent: sed ipsas magnanimitate spreverunt: et in bono parvissimo utilissimoque contenti. In his quidem sese philosophos vocant: sed a nobis curiosi et vani recte appellatur. Hic itaque igitur successerunt viri prudentiores vestigijs: qui nimirum et que facta sunt: et quomodo facta sunt transilientes intenderunt aciem mentis: ut ad quid facta sunt viderent. Hec latuit eos quoniam omnia propter semetipsum fecit deus: et omnia propter suos: omnia in seipsum semetipsius creata bonitate: omnia propter electos suos pro eorum. scilicet utilitate. Hic spirituales viri sic videtur huiusmodi dicitur

Ber. Pro festo Trinitatis.

dicere: s; in simplicitate cordis sui q̄retes
dñi nec in igno q̄e q̄de inuestigates q̄nā
mō mūdiatis dec machina volueret. Pū/
mi voluptate: scōi vanitate: tertij virtuti
simplex. Gaudeo vos eē de hac schola: vī
delz spūs vī bonitate z disciplina z sciaz
discatis z dicatis cū scō. Sup oēs docen
tes me intellexi. Quare inq̄: Nūq̄d quia
purpura z bysso me induit: q̄ laudioribus
cibus z epulis abūdant. Ad q̄d q̄d plarōis
argutias: aristotelis p̄ntias intellexi aut
vr̄ intelligere laborant: Absit inq̄: s; q̄ te
stimonia tua ex q̄sui bec omnia supradicta
Bern. in ser. quodā de scō. Patz itaq̄: q̄
liter creaturis possūm? z debem? p̄pla
ri similitudinē representatiā trinitatis que
q̄de similitudo vocat̄ est. Terno ē
declarāda p̄ntas diuine trinitatis p̄ ratio/
nē. Ad dicit aut rich. sup p̄mū sen. dis. ij.
triplicē rōnē. Prima ē. In deo est sūma
bonitas: s; ad sūmā bonitatē p̄tinet se sū/
me cōmunicare: q̄ fm̄ dionysij de angelis
ca hierarchia. Bonū ē sūp̄ius diffusiū
s; diuina bonitas nō p̄t se sūme cōicare ali/
cui creature nec oibus simul. q̄ nō sūt ca
paces infinite bonitatis: s; talis cōicatio
est in ip̄a deitate: z sic oportet ibi eē plal/
tate p̄sonaz. Secūda rō. In diuina essentia
est sūma p̄fectio: s; p̄fecti est p̄ducere sibi
simile in natura nulla aut creatura p̄t esse
sūme sūlis deo: s; rē. Tertia rō. In deo
est sūma charitas: s; est ibi p̄sona summe
amāz: z p̄sona sūme amata: z sūm? amor
igit. rē. Dimissis aut̄ cōb? alijs vjs q̄bus
diuersi diuersimode on̄dūt pluralitatē p̄/
sonaz in diuinis: efficacior z rōnabilior vi
det̄ eē rō ioānis scoti q̄ z ponit a frāscisco
de maronis in p̄mo sen. dis. ij. Quia vbi/
cūq̄ est inuenire p̄ncipiā p̄ductiua aliq̄z
sine imp̄fectōe: ealla supposita in q̄b? inue/
niunt p̄ducere p̄nt̄ talia q̄z h̄nt p̄ncipia
p̄ductiua: s; in diuino supposito ē inuenire
p̄ncipiū p̄ductiū noticie genite q̄d est ob
iectū cū intellectu: z p̄ncipiū p̄ductiū q̄
mōtis spiratū q̄d ē obiectū cū volūtate: s;
cū supposito diuinū habeat ista: p̄fectiss/
me: poterit p̄ducere p̄fectissimā noticiam
genitā z p̄fectissimū amorē spiratū: talia
aut̄ in diuinis nō p̄nt eē sine subsistētia cū
inherētia dicat p̄fectionē: s; in diuinis sūt
duo p̄ducta subsistētia: vnū imp̄ductū

z ita sūt tres p̄sone. Q̄ aut̄ sit cātū vna es
sentia diuina sic arguit scotus: q̄ q̄cūq̄ p̄
fectio p̄t numerari in diuersis plus p̄fē/
ctōis h; in plurib; q̄ in vno: s; infinito. nī
bil em̄ p̄t eē p̄fecti. Essentia diuina q̄ est
infinita oino in plurib; numerari nō p̄t.
Bec pauca sufficiāt q̄ ad declaratiōnē. In/
dubitabilis p̄ntas diuine trinitatis: ampl
or em̄ declaratio magis spectat ad scho/
lam q̄ ad cathedrā. Modus rōcinatū
uus seu inq̄sticiuus valet ad fidei p̄moti
nū vr̄ ait Bon. ij. q. plogi sen. Quidā em̄
sūt fidei aduersarij: q̄dā p̄fecti: q̄dā autēz
fideles infirmi. Modus s; inq̄sticiuus vī
delz p̄mo ad p̄fundēdū aduersarios. In
Aug. j. de trini. Aduersus garrulos rōcū/
natos: es elatio: esq̄ capacio: rōnē: ca/
tholicis z similitudinib; p̄gruis ad defen
sionē z assertionē fidei est vtendū. Secūdo
vīz ad cōfōdēdū infirmos. Sicut em̄ dō
charitatē infirmo; fouet p̄ beneficia tpa
lia: sic fidē fouet infirmo; p̄ argumēta p̄
habilita. Si em̄ infirmi viderē p̄sones ad
fidei p̄bilitatē deficere z ad oppositūz
abūdare null? p̄sisteret. Tertio vīz ad s
lectandū p̄fectos. Vno em̄ mō aia delez
crat̄ itelligēdo q̄d p̄fecta fides credit̄. In
Bern. Nil libet? intelligim? q̄ q̄d fide
credim?. Patz itaq̄: aliquat̄ declaratio tri
nitatis diuinaz p̄sonaz z vnitatē diuine
essentie tā p̄ autoritatē certificationē q̄ p̄
similitudinē attestatiōnē q̄ etiā p̄ ratio/
nis approbatiōnē.

Secūdū est mysterium
approbāde necessitatē. vbi p̄siderāda est
necessitas fidei n̄re: vīz q̄ de necessitate
salutē tenēda ē firmiter z incōcūsse fides
trinitatis diuine. q̄d declarat̄ brūs Tho. ij.
ij. q. ij. q̄ mysteriū ch̄i explicite crediti non
p̄t sine fide trinitatis: q̄ in mysterio ch̄i s;
p̄tinet q̄ fil? dei carnē assūpserit z q̄ per
grāz. s; mūdū renouauerit z itez q̄ d̄ spū
scō cōcep? fuerit. Et id̄ eo mō q̄ mysteriū
ch̄i an̄ ch̄m fuit q̄dē explicite creditū a
maiorib; implicite aut̄ z q̄st̄ obūbrabate a
minorib;: ita eēz mysteriū trinitatis. Post
t̄ps aut̄ gr̄e reuelare tā maiores q̄ mino/
res tenent̄ habere fidē explicite de myste
rijs ch̄i p̄cipue q̄ntū ad ea q̄ cōmunicat̄